

[Søren Olesen.]

Med disse Ord vil jeg anbefale at stemme for de fleste af de Ændringsforslag, som er stillet af Socialdemokratiet.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg takker Udvalget for godt Arbejde, og jeg takker især Flertalspartierne og Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krog, saa vel som enhver, der vil yde Støtte til Gennemførelsen af de Forbedringer af Kaarene for de gamle og Invaliderne, som dette Lovforslag er Udtryk for.

Naar jeg gennemgaar den ret omfattende og lidt langstrakte Betænkning, finder jeg dér forskellige Punkter, som det er rimeligt for mig at knytte nogle enkelte Bemærkninger til. Tanken om Nedsættelse enten af en Kommission eller et sagkyndigt Udvalg til at undersøge Mulighederne for en Tillægsordning til Aldersrentelovgivningen har jeg erklæret mig indforstaaet med, ligesom jeg ogsaa finder det naturligt, at man har Opmærksomheden henvendt paa Invalidernes Vilkaar og undersøger, om det er muligt at tilvejebringe bedre Beskæftigelsesmuligheder for disse end de bestaaende, ligesom jeg ogsaa vil finde det naturligt, at man overvejer selve Invaliditetsbegrebet, altsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt man fortsat kan operere med Erhvervsevnsens Nedsættelse til $\frac{1}{3}$ som Kriterium for Tildeling og fortsat Udbetaling af Invalidere. Men jeg har samtidig i Folketingsudvalget gjort opmærksom paa, at jeg ikke paa Forhaand vil binde mig til Nedsættelsen af enten en Kommission eller et Udvalg, og at jeg heller ikke vilde binde mig til, hvilke Personer der skulde indtræde i dette Udvalg. Jeg vil forbeholde mig, naar vi er kommet over den værste Rigsdagstravlhed og der bliver Tid til det, at drage Nytte af den Sagkundskab og de Erfaringer, som Centraladministrationens Embedsmænd sidder inde med, og saa vælge den Vej, som jeg finder er mest naturlig for hurtigst og bedst at naa frem til det Resultat, vi alle stiler efter. Derfor tror jeg, det vil være rigtigt af mig her at pointere, at jeg ikke i og for sig vil føle mig bundet til, hvad jeg vil vælge; det vil ogsaa være naturligt at lytte til de Raad, som de Embedsmænd, der gennem Aar har gjort deres Erfaringer paa dette og andre Omraader, kan give.

Dernæst vil jeg sige, at hvor utroligt det end lyder, har man minsandten fra et af Mindretallenes Side beklaget sig over, at der var mangelfuldt Materiale til Raadighed for Folketingsudvalget. Naar jeg nu tænker paa, hvordan hele Departementet næsten

har staaet paa den anden Ende baade Dag og Nat og arbejdet baade Søn- og Helligdage for at fremskaffe Materiale først vedrørende det Forslag til Beslutning, som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen er Ordfører for, og dernæst til Udarbejdelsen af det Lovforslag, jeg forelagde her den 30. April, og derudover hele det Materiale, Udvalget har ønsket, og som vi selvfølgelig til enhver Tid er rede til at søge fremskaffet i det Omfang, som det er muligt for Centraladministrationen — ja, saa synes jeg nok, det er lidt haardt, at man ligefrem gør gældende, at der mangler Materiale. Det er rigtigt, at det Beregningsmateriale angaaende Kommunegrupperingen, som vi skulde have haft fra Statistisk Departement, har vi ikke kunnet fremskaffe, ganske simpelt fordi det ikke forefindes, derfor har vi maattet tage den Stilling, vi har taget til hele dette Spørgsmaal. Jeg har naturligvis ikke noget imod, at man retter Kritik mod mig for manglende Oplysninger, men jeg vil i alt Fald paa Embedsmændenes og Departementets Vegne tilbagevise Kritikken og sige, at dér har man gjort alt, hvad der har været muligt for at tilfredsstille den Strøm af Spørgsmaal, der er blevet stillet.

Endvidere har man — jeg tror, det var fra socialdemokratisk Side — gjort opmærksom paa, at man ikke fandt det rigtigt for Øjeblikket at ændre Aldersgrænsen fra 60 til 65 Aar. Ja, jeg gad nok vide, hvornaar man saa overhovedet skulde kunne røre ved Aldersgrænsen. Hvis det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen vil tage en Tur til Sverige, vil han se, at man i det nye Forslag, som den svenske Socialminister Gustav Möller arbejder med, fastholder 67 Aars Grænsen, og vi ligger ikke saa langt borte, at Forskellen i Natur og mellem Folkene kan spille nogen afgørende Rolle paa dette Omraade. Man maa endvidere gøre opmærksom paa, at i en Situation som den, hvori vi befinder os i Øjeblikket, med saa lav Arbejdsløshed som ingensinde før, maa det anses for paakrævet — som den svenske Socialminister gjorde gældende —, at hvis man skal have sociale Reforme, er det nødvendigt, at Samfundet anspænder sin Produktionskraft til det yderste. Derfor vil det være betimeligt at ændre Aldersgrænsen fra 60 til 65 Aar i det Omfang, Lovforslaget giver Udtryk for, og kan vi ikke gøre det i Dag, da vi har en minimal Arbejdsløshed, hvornaar skulde vi saa overhovedet kunne gøre det?

Der er rejst en lang Række Spørgsmaal af de forskellige Ordførere og ogsaa givet en lang Række Svar, og jeg skal ikke forlænge